

ЦИРКЪ

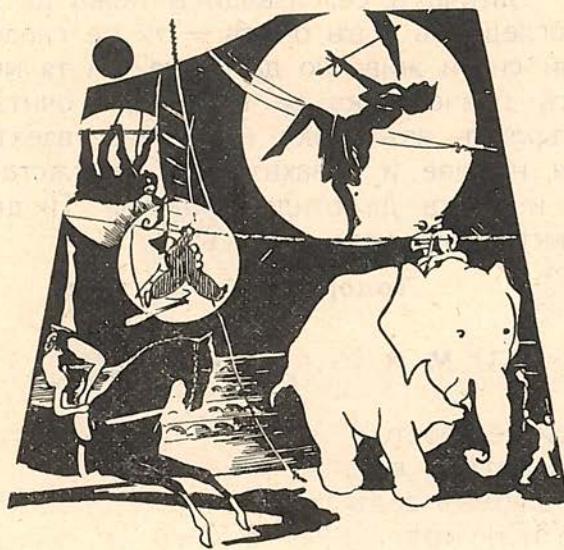
III.

Циркът пристига въ града. Обикалянето изъ улицитъ. Чичо Чоко си счупва кракътъ.

Когато на другата сутринь Орѣшко се събуди, видѣ, че керванътъ е спрѣлъ на една голѣма поляна край града. Забиха колчета на поляната и бѣрже-бѣрже разпънаха голѣмата палатка. Посипаха вжтре съ пѣсъкъ, наредиха столоветъ наоколо, обтегнаха вжжетата, а колитъ наредиха около палатката.

Директорътъ свирна и извика:

— Всички по мѣстата си.

Въ мигъ акробатитъ се намѣриха на арената. Отиде чичо Чичо съ Орѣшко и Орѣшка. Започнаха репетициите. Акробатитъ се премѣтхаха около лостовете и паралелкитъ. Ездачката Лола като вихъръ се носѣше върху коня си, премѣташе се върху гърба му. Акробатката Мими ходѣше по вжже,

като отваряше и затваряше червеното си чадърче. Орѣшко гледаше и затаиваше дъхъ. Всичкитъ тѣзи упражнения трѣбваше да ги научи. О, да, той ще стане голѣмъ акробатъ и всички ще завиждатъ на изкуството му. Орѣшко гледаше и не вѣрваше, че единъ човѣкъ може да се бори съ лъвъ, заливаше се отъ смѣхъ на танца на великана слонъ, чудѣше се какъ могатъ маймунитъ да се обличатъ и събличатъ като хора. Изведнажъ се разнесе силниятъ гласъ на директора:

— Орѣшко „Орѣшка!